

ærede foregaaende Taler yttrede — i alle Retninger er Noget, hvortil der kan arbeides op igjennem et langt Liv? Er det ikke aldeles nødvendigt, naar Statsjernen ſkal ventes udført paa en ſyldeſtgjørende Maade, at da ikke alle gode Kræfter drages bort fra den, fordi der i Statsjernen ikke bliver nogen Virksomhed, ſom kan friste de bedre Kræfter til et langt og anſtrengende Arbejde?

S. Pedersen: Denne Tanke ſkal jeg fuldelig underſkrive; men jeg maa bemærke, at det forekommer mig, at den Nedsættelse, ſom der her er Tale om, ikke kan ſiges at være af en ſaadan Beſtaffenhed, at man derved udsætter ſig for at komme til at mangle de gode Kræfter, ſom ſkulde kunne arbejde ſig op til de bedre Poſter. Hvis den omhandlede Nedsættelse var af den Betydning, at den kunde tænkes at have Indflydelse paa Embedsmændenes Lyſt til at arbejde ſig fremad, ſaa troer jeg med det ærede Medlem, at det vilde være en meget daarlig Deconomi at faſtholde den, men en ſaadan Betydning kan jeg ikke tillægge denne Nedsættelse.

Ordføreren: Da jeg sætter Priis paa, om muligt, at kunne blive enig med det ærede Medlem, der nu atter havde Ordet, vil jeg yderligere tilføie — netop med senere Sager for Die — at ectseds maa Modſtanden mod diſſe formeentlig lidet betydende Nedsættelser dog begynde. Man kan tilſyneladende næſten paa ethvert Punkt ſige: „100 Rd. mere eller mindre have dog ikke Noget at ſige for Embedsmanden“ eller: „et Par hundrede Rigsdaler kan man nok trække fra.“ Men det gaar i Virkeligheden ſlet ikke an. Naar man ſaaledes ſtadig trækker et hundrede eller et Par hundrede Rigsdaler fra, idet man ſiger, at det ikke har nogen Betydning, ſaa vil, mine Herrer, Virkningen nok ſnart indtræde gjennem Embedsſtandens Tilbagegang.

Da ikke flere begjærede Ordet, ſluttedes Forhandlingen, og man gik til Afſtemning.

1) Endringsforſlag af Udvalgets tilſtedværende Medlemmer under Nr. 1.

§ 5 affattes ſaaledes:

„Der tilſtaaes derhos diſſe Embedsmænd i ſamtlige Classer følgende Alderſtillæg:

Efter 5 Aars Tjeneste i Classen 200 Rd. aarlig.

Efter 10 Aars Tjeneste i ſamme Classe 400 Rd. aarlig.“

vedtoges med 27 Stemmer mod 8.

2) Endringsforſlag af de Samme under Nr. 2:

§ 10 forandres „1874—75“ til „1879—80“.

vedtoges med 33 Stemmer imod 6.

Derefter ſattes Sagen i ſin Heelhed under Forhandling.

Da Ingen begjærede Ordet, ſattes Lovforſlaget (ſee Tillæg A Sp. 2513—14) under Afſtemning og

vedtoges eenſtemmig med 38 Stemmer.

Formanden: Sagen har nu gjennegaet de tvende foreſkrevne eneſte Behandlinger i begge Thing, uden at det er lykkes at opnaae Enighed imellem diſſe med Henſyn til Afſættelsen af Lovforſlaget. Der ſtaaer imidlertid endnu tilbage Muligheden af igjennem et Fællesudvalg at ſøge Enighed tilveiebragt. Jeg veed ikke, om Nogen her i Thinget foreſlaaer et ſaadant Fællesudvalg nedsat. Saa fremt intet Forſlag fremkommer her i Thinget i ſaa Henſeende, vil der alligevel være at give Formanden i det andet Thing Underretning om det her idag Paſſerede; da ethvert af Thingene jo har fuldt Initiativ med Henſyn til at foreſlaae et Fællesudvalg nedsat.

Efter et Ophold bemærkede

Formanden: Jeg ſkal ſaaledes give Folkethingets Formand Underretning om det her idag Paſſerede.

Der er ikke Mere paa Dagsordenen. Jeg ſkal gjøre opmærksom paa, at der paa de Herrers Pladſer under Mødet er omdeelt et Underendringsforſlag til 2den Behandling af Forſlag til Lov om Fæſtegodsets Overgang til Selvbetændom.